

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه- کابل
۰۴ فبروری ۲۰۲۰

غنی گیرمانده در جال قوم گرائی و بخشی از بازی بربادی کشور

لنگی یا جوری تیمور، جهان‌سوزی یا جهان‌سازی سلطان علاءالدین مشکل عصر ما نیست، اما شیوه نگاه به گذشتگان بیانگر ذهنیت حاکمان بر حال است و نیت آنان را آشکار می‌سازد.

از اشرف غنی هرگز نشنیده‌ایم که عبدالرحمان جابر گفته باشد، با آن که تأثیرات ویرانگری این شاه قاتل بر زندگی امروز ساکنان کشور و نسل‌های آینده به مراتب زنده‌تر و بیشتر از چنگیز و تیمور و علاءالدین است. خط دیورند و عواقب آن، تعصبات قومی و زبانی جاری، ناکامی‌ها در دولت‌سازی و ایجاد تفاهم ملی اگر متأثر از گذشتگان باشد، عبدالرحمان جابر و نادر غدار بسیار بیشتر از شاهان قدیم مستحق لعن و نفرین‌اند.

اشرف غنی به جای اظهار پشیمانی از جهان‌سوز و لنگ گفتن شاهان غیرپشتون کاش در متن کوتاهی می‌گفت این صفات را من شخصاً اختراع نکرده‌ام، قضاوت تاریخ و مردم است. بیشتر مردم آن شاهان را در شرق و غرب با همان صفات می‌شناسند. بعد اضافه می‌کرد که عبدالرحمان جابر و نادر غدار نیز در قطار تیمور لنگ و سلطان علاءالدین جهان‌سوز قرار می‌گیرند. بعد می‌افزود شاهان قوم نداشتند و ما حاکمان معاصر نیز از ابزار قوم ممکن استفاده کنیم، شاید ذهنیت قوم‌گرا داشته باشیم، ولی حاصل عمل نیک و بد ما به قوم محدود نمی‌ماند. اگر آباد کردیم همه آباد خواهید شد، اگر برباد دادیم هیچ قومی در این وطن کوچک و اقوام به هم تنیده آباد نخواهد ماند.

غنی اما اینگونه نیست. او در جال قوم‌گرائی گیر مانده است و بخشی از بازی بربادی است.